

finantsfielt Synspunkt. Der er jo i det Hele to Synsmaader, som pleie at gjøre sig gjældende, naar der er Spørgsmaal om Jernbaneanlæg, nemlig Hensynet til den forsgede Produktion og Eksport, som tilføres de paagjældende Gyne, og for det Andet: i hvilken Grad det kan betale sig; men i ingen af disse Henseender vil den betydelige Foranstaltning, her foreslaas, anbefale sig, og det maa derfor netop i Alar som de nuværende, hvor der er Opfordring til den yderste Sparommelighed, være høist tvivlsomt, hvor vidt man burde gaa ind paa den Slags Foranstaltninger. De andre Betragtninger, denne Sag kunde give Anledning til, skal jeg opsætte, til den paagjældende Lov kommer under Behandling, for saa vidt de ikke maatte blive fremdragne fra anden Side, og jeg i det Hele maatte finde Anledning til at tage Ordet. — Naar den ærede Finantsminister har stillet i Udfigt, at Ulykkerne i Vestindien vilde stille overordentlige Krav — tror jeg han sagde — til Statskassen, saa tillader jeg mig at for-mene, at det ikke burde være saa. Allerede de Udgifter, som hidtil ere afholdte under Form af forskjellige Laan til St. Croix's Kommune, dels til det Selskab, som har anlagt Fællessukkerfogeriet, maatte vække grundet Betænkelse, og jeg tror ikke, at ret Mange her i Thinget vilde være gaadede ind derpaa, dersom man ikke havde antaget, at man, navnlig ved Laanet til Fællessukkerfogeriet, havde bidraget saa væsentlig til Dens Opkomst, at Den derved vilde være bleven i Stand til at tilbagebetale baade dette Laan og det Laan, som allerede i Forveien var givet. Men allerede før Ulykken skete, var det jo kommet til almindelig Kundskab, at Fællessukkerfogeriet meget daarlig havde bestaaet sin Prøve, og det er vistnok ikke Tilfældet, hvad det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds bemærkede, at man af Mangel paa disponible Midler havde været nødt til at knibe Fællessukkerfogeriet ind i snevrere Former end ønskeligt. Dette var sikkert ikke den egentlige Marsag dertil; Marsagen var snarere denne, at man ikke havde anstaaft sig de rette Maskiner, at man ikke var gaaet de rette Steder hen for at faae Maskinerne, og at man i det Hele taget ikke havde besørget Anlægget med den Omsigt og Indsigt, som Anlæg af den Art kræve. Man erfarede allerede, inden Ulykken kom, at der vilde udfordres et Tilskud af en halv Million Kr. til at holde Fællessukkerfogeriet i Virksomhed og bringe det til at udrette. Jeg veed ikke, om det ansøgte Tal er rigtigt — nu ere jo alle disse Tal forsvundne, og besværene maa vel ogsaa Pengene betragtes som forsvundne. Men naar vi nu staa overfor den Begivenhed, som er indtraadt, hvor væsentlige Dele af Den i større eller mindre Grad ere lagte øde. — Efterretningerne ere ganske vist endnu ufuldstændige, men at Udelæggelsen er betydelig, kan neppe betviv-

les —, naar vi, siger jeg, staa lige overfor disse Begivenheder, mener jeg, at man fra dette Things Side med Faste maa kunne sige, at vi betragte, hvad der er sket derovre, fra et rent finantsfielt Standpunkt. Spørgsmaalet for os maa være, om det betaler sig for os at yde Penge til Vestindien eller ei. Det er ikke en Nationalulykke for Danmark, hvad der er sket i Vestindien. Beboerne af St. Croix ere vore Medborgere, men de ere ikke knyttede med Landsmandsbaand til os. Hverken ved fælles Sprog eller i andre Henseender ere de at betragte som Medlemmer af det danske Folk, omendstjondt Borgere af den danske Stat, der have samme Konge som vi. De staa os ikke væsentlig nærmere, end Holstenerne stode os, saa længe de i alt Fald ikke befandt sig i aabent Oprør imod os, og naar man ser Sagen fra dette Synspunkt, som vistnok er det eneste berettigede, maa man spørge, om der er Marsag til for Danmarks Rige, hvis Beboere selv lide under et betydeligt økonomisk Tryk, at bringe finantsielle Offre til Bedste for en Koloni? Man har Kolonier kun for at have Pengefordel af dem og ikke af anden Grund, og naar de i den Henseende svigte de Forventninger, man har sat eller kan sætte til dem, saa maa det Uvæsentligste være at søge at stille sig af med dem. Jeg vilde foretrække at abandonnere St. Croix, dersom man ikke kan faae den solgt; men der vil i alt Fald under de nuværende Forhold i høi Grad være Opfordring for Regjeringen til at gjøre Skridt til at faae baade St. Croix og de to andre vestindiske Der afhændede, hvad enten det nu kunde ske til Nordamerika eller Sydkand, England eller Hol-land, Frankrig eller Rusland eller hvilken som helst anden Magt, der vilde kjøbe dem — det maatte være os det Samme. — Flere ærede Talere have udtalt sig om adskillige Punkter, vedrørende vort Retsvæsen. Der er et Spørgsmaal i saa Henseende, som jeg tror der kunde være særlig Anledning til at rette til den meget ærede Justitsminister, og det er, om den betydelige Retsreform, til hvilken vi fik et Udkast ombelt allerede i forrige Samling, kan ventes forelagt Thinget i en nær Fremtid eller ikke?

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds udtalte sig om, at dette var den sidste Samling i Rigsdagsperioden, og at man i en saadan Samling maatte kunne vente mange eller betydeligere Love tilendbragte, og han nævnte et Par Stykker, som kunne ventes fremsatte fra Regjeringens Side. Nu tror jeg ikke, at disse Love, som muligvis kunne ventes, ville kunne regnes til dem, der ville give Thinget meget Arbejde eller lægge betydelig Beslag paa Thingets Virksomhed, navnlig gjælder dette vistnok om den største af dem, Vegelloven, da man med Hensyn til den i meget høi Grad vil være henvist til at tage imod den, saaledes som den bliver forelagt. Dersom imidlertid den Forventning, man kunde